

रविवारी एप्रिल 19, 2026

विषय — प्रायश्चित्त सिद्धांत

सोनेरी मजकूर: मत्तय 10: 8

"रोग्यांना बरे करा, मृतांना उठावा. कुष्ठरोग्यांना शुद्ध करा. भुते काढा, तुम्हांला फुकट मिळाले आहे म्हणून फुकट द्या."

उत्तरदायी अध्ययन: 1 योहान 1: 1, 3-5

1 योहान 3: 1-3

- 1 जगाच्या सुरुवातीपासून हे होत. हे आम्ही ऐकले आहे. आम्ही आमच्या डोळ्यांनी ते पाहिले आहे. आम्ही ते निरखून पाहिले आहे. आम्ही ते आमच्या हातांनी चाचपले आहे. जो शब्द जीवन देतो त्याविषयी आम्ही बोलत आहोत.
- 3 आम्ही ते पाहिले आहे व ऐकले आहे आणि आम्ही आता ते तुम्हालाही घोषित करित आहोत, यासाठी की तुमचीही आमच्यासह सहभागिता असावी. आमची सहभागिता तर देवपिता व त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त याजबरोबर आहे.
- 4 म्हणून आम्ही तुम्हांला या गोष्टींविषयी लिहित आहोत. यासाठी की तुमचा आनंद पूर्ण व्हावा.
- 5 आणि हा संदेश आहे जो आम्ही येशू ख्रिस्ताकडून ऐकला आहे आणि जो आम्ही तुम्हाला घोषित करित आहोत. देव प्रकाश आहे आणि त्याच्यामध्ये मुळीच अंधार नाही.
- 1 पित्याने आपल्यावर जे महान प्रेम केले आहे त्याविषयी विचार करा. आम्हांला देवाची मुले म्हणण्यापर्यंत त्याने प्रेम केले! आणि आम्ही खरोखरच देवाची मुले आहोत! या कारणामुळे जग आम्हाला ओळखत नाही, कारण त्यांनी जगाने ख्रिस्ताला ओळखले नाही.
- 2 प्रिय मित्रांनो, आता आम्ही देवाची मुले आहोत, आणि भविष्यकाळात कसे असेल ते अजूनमाहीत करून देण्यात आले नाही. तरीही आम्हाला माहीत आहे की, जेव्हा ख्रिस्त पुन्हा येईल, तेव्हा आम्ही त्याच्यासारखे असू. कारण तो जसा आहे तसे आम्ही त्याला पाहू.
- 3 आणि ज्या प्रत्येकाने ही आशा ख्रिस्तावर ठेवली आहे, तो स्वतःला शुद्ध करतो, जसा ख्रिस्त शुद्ध आहे.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. मत्तय 4: 23-25

- 23 येशू गालील प्रांतात सगळीकडे गेला, येशूने सभास्थानात जाऊन शिकविले व स्वर्गाच्या राज्याची सुवार्ता सांगितली. येशूने लोकांचे सर्व रोग व दुखणी बरी केली.
- 24 येशूविषयीची बातमी सर्व सूरीया देशभर पसरली; मग जे दुखणेकरी होते, ज्यांना नाना प्रकारचे रोग व आजार होते, ज्यांना भूतबाधा झाली होती, जे फेफरेकरी व पक्षाघाती होते अशा सर्वांना लोकांनी त्याच्याकडे आणले आणि त्याने त्यांना बरे केले.
- 25 मग गालील व दकापलीस, यरुशलेम व यहूदीया येथून व यार्देनेच्या पलीकडून आलेल्या लोकांचे मोठे समुदाय त्याच्यामागे चालले.

2. मत्तय 5: 1-12, 48

- 1 शूने तेथे पुष्कळ लोक पाहिले. म्हणून येशू डोंगरावर गेला आणि खाली बसला, मग त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले.
- 2 आणि त्याने त्यांना शिकविण्यास सुरुवात केली. तो म्हणाला,
- 3 जे आत्म्याने दीन ते धन्य, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
- 4 जे शोक करतात ते धन्य, कारण त्याचे सांत्वन करण्यात येईल.
- 5 जे नम्र ते धन्य, कारण त्यांना वचनदत्त भूमीचे वतन मिळेल.
- 6 ज्यांना नीतीने वागण्याची तहान व भूक लागली आहे ते धन्य, कारण ते तृप्त होतील.
- 7 जे दयाळू ते धन्य, कारण त्यांचावर दया करण्यात येईल.
- 8 जे अंतः करणाचे शुद्ध ते धन्य कारण ते देवाला पाहतील.
- 9 जे शांति करणारे ते धन्य, कारण त्यांना देवाची मुले म्हटले जाईल.
- 10 नीतिमत्त्वासाठी ज्यांचा छळ झाला आहे ते धन्य कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
- 11 जेव्हा माझ्यामुळे लोक तुमची निंदा करतील, तुमचा छळ करतील व लबाडीने तुमच्याविरुद्ध सर्व प्रकारचे वाईट बोलतील तेव्हा तुम्ही धन्य आहात.
- 12 आनंद करा आणि उल्हास करा, कारण स्वर्गात तुमचे प्रतिफल मोठे आहे; कारण जे संदेष्टे तुमच्यापूर्वी होते त्यांचा त्यांनी तसाच छळ केला.
- 48 म्हणून जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्हीही परिपूर्ण व्हा.

3. मत्तय 12: 22-28, 46-50

- 22 मग काही माणसांनी एकाला येशूकडे आणले. तो मनुष्य आंधळा व मुका होता व त्याच्यामध्ये भूत होते. येशूने त्या माणसाला बरे केले व तो बोलू लागला व पाहू लागला.

- 23 सर्व लोक चकित झाले, ते म्हणाले, हा दाविदाचा पुत्र असेल काय?
- 24 परूश्यांनी लोकांना हे बोलताना ऐकले. परूशी म्हणाले, भुते काढण्यासाठी येशू बालजबूल सैतानाचे सामार्थ्य वापरतो आणि बालजबूल हा तर भुतांचा प्रमुख आहे.
- 25 परूशी कसला विचार करीत आहेत ते येशूला जाणवत होते. म्हणून येशू त्यांना म्हणाला, आपसात लढणारी राज्ये नाश पावतात व फूट पडलेले शहर किंवा घर टिकत नाही.
- 26 आणि जर सैतानच सैतानला काढतो तर त्यांच्यात मतभेद आहे, त्यांच्यात फूट आहे मग त्याचे राज्य कसे टिकेल?
- 27 आणि मी जर बालजबुलाच्या सहाय्याने भुते काढतो तर तुमची मुले कोणाच्या सामर्थ्याने भुते काढतात. म्हणून तुमचे स्वतःचे लोक तुम्हांला चूक ठरवितील.
- 28 परंतु मी जर देवाच्या साहाय्याने भुते काढतो तर देवाचे राज्य तुमच्यापर्यंत आले आहे हे निश्चित समजा.
- 46 तो लोकांशी बोलत असता, त्याची आई व त्याचे भाऊ त्याच्याशी बोलण्यासाठी बाहेर वाट पाहत उभे होते.
- 47 तेव्हा कोणी तरी त्याला म्हणाले, तुमची आई व भाऊ बाहेर उभे आहेत. ते तुमच्याशी बोलण्याची वाट पाहत आहेत.
- 48 त्याच्याशी बोलणाऱ्याला त्याने उत्तर दिले, कोण माझी आई? कोण माझा भाऊ?
- 49 मग तो आपल्या शिष्यांकडे हात करून म्हणाला, “पाहा हे माझे आई व माझे भाऊ आहेत.
- 50 कारण माझ्या स्वर्गीय पित्याच्या इच्छेनुसार जे वागतात, तेच माझे भाऊ, बहीण आणि आई आहेत.

4. योहान 10: 23-31

- 23 येशू मंदिरातील शलमोनाच्या देवडीतत होता.
- 24 यहूदी लोक येशूच्याभोवती जमा झाले, आणि म्हणाले. किती दिवस तुम्ही आम्हांला असे गोंधळात ठेवणार आहात? जर तुम्हीच ख्रिस्त असाल तर आम्हांला तसे स्पष्टच सांगा!
- 25 येशूने उत्तर दिले, मी तुम्हांला आधीच सांगितले. परंतु तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवला नाही. मी माझ्या पित्याच्या नावाने जी कामे करतो, ती कामे सुद्धा मी कोण आहे याची साक्ष देतात.
- 26 पण तुम्ही विश्वास ठेवीत नाही. कारण माझी मेंदरे (लोक) नाहीत.
- 27 माझी मेंदरे माझी वाणी ऐकतात. मी त्यांना ओळखतो. आणि ती माझ्यामागे येतात.
- 28 मी माझ्या मेंदरांना अनंतकाळचे जीवन देतो. ती कधीच मरणार नाहीत. आणि त्यांना कोणीच माझ्या हातून हिरावून घेणार नाही.
- 29 माझ्या पित्याने माझी मेंदरे माझ्या हाती दिली आहेत. तो सर्वांहून थोर आहे. माझ्या पित्याच्या हातून ती कोणी हिरावून घेणार नाही.
- 30 माझा पिता आणि मी एक आहोत.
- 31 तेव्हा यहूदी पुढाऱ्यांनी येशूला ठार मारण्यासाठी पुन्हा धोंडें उचलले.

5. योहान 13: 1

- ¹ मग वल्हांडण सणापूर्वी येशूने आपण या जगातून निघून पित्याकडे जावे असा समय आला आहे, हे जाणून आपले स्वतः चे लोक जे जगात होते त्यांच्यावर शेवटपर्यंत प्रीति केली.

6. योहान 17: 1, 3, 4, 13, 19, 20, 22, 25, 26

- ¹ येशूने हे बोलणे संपविल्यावर आपले डोळे आकाशाकडे लावले आणि प्रार्थना केली: पित्या, वेळ आली आहे, पुत्राचे गौरव कर, यासाठी की, पुत्र तुझे गौरव करील.
- ³ आणि अनंतकाळचे जीवन हेच की, तू जो एकच खरा देव त्या तुला व ज्याला तू पाठविलेस त्या येशू ख्रिस्ताला त्यांनी ओळखावे.
- ⁴ तू मला जे काम करायला दिले ते संपवून मी पृथ्वीवर तुला गौरविले.
- ¹³ पण आता मी तुझ्याकडे येत आहे. आणि त्यांच्यामध्ये माझा आनंद पूर्ण व्हावा म्हणून मी जगात या गोष्टी सांगतो.
- ¹⁹ त्यांच्यासाठी मी स्वतःला पवित्र करतो यासाठी की तेसुद्धा खऱ्या अर्थाने पवित्र व्हावेत.
- ²⁰ आणि मी फक्त त्यांच्यासाठीच विनंति करतो असे नाही, तर त्यांच्या वचनावरून जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठीही विनंति करतो.
- ²² आणि तू जे गौरव मला दिले आहे ते मी त्यांना दिले आहे, यासाठी की जसे आपण एक आहो तसे त्यांनीही एक व्हावे.
- ²⁵ नीतिमान पित्या, जरी जग तुला ओळखत नाही, तरी मी तुला ओळखतो, आणि त्यांना माहित आहे की, तू मला पाठविलेले आहेस.
- ²⁶ मी त्यांना तुझा परिचय करून दिला आहे, व तुझी ओळख करून देतच राहीन यासाठी की जे प्रेम तू माझ्यावर करतोस ते त्यांच्यावरही करावेस आणि मी स्वतः त्यांच्यामध्ये असावे.

7. मत्तय 6: 13 (साठी)

- ¹³ आम्हांला परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हांला त्या दुष्टापासून सोडीव.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 18: 1-14 (से ,)

प्रायश्चित्त हे मनुष्याच्या ईश्वराशी असलेल्या एकत्वाचे उदाहरण आहे, ज्याद्वारे मनुष्य दैवी सत्य, जीवन आणि प्रेम प्रतिबिंबित करतो. नाझरेथच्या येशूने मनुष्याचे पित्याशी असलेले एकत्व शिकवले आणि

दाखवून दिले, आणि यासाठी आपण त्याला अनंत आदराने वंदन करतो. त्याचे कार्य वैयक्तिक आणि सामूहिक दोन्ही होते. त्याने आपले जीवनकार्य केवळ स्वतःच्या हितासाठीच नव्हे, तर मानवांवर दया दाखवण्यासाठी योग्य रीतीने केले—त्यांना त्यांचे कार्य कसे करावे हे दाखवण्यासाठी, पण ते त्यांच्यासाठी करण्यासाठी किंवा त्यांना कोणत्याही जबाबदारीतून मुक्त करण्यासाठी नव्हे. येशूने इंद्रियांच्या मान्य पुराव्यांविरुद्ध, परुश्यांच्या पंथ आणि प्रथांविरुद्ध धैर्याने कार्य केले आणि त्याने आपल्या रोग बरे करण्याच्या शक्तीने सर्व विरोधकांचे खंडन केले.

ख्रिस्ताचे प्रायश्चित्त मनुष्याला देवाशी समेट घडवून आणते, देवाला मनुष्याशी नाही; कारण ख्रिस्ताचे दैवी तत्त्व हेच देव आहे.

2. 136: 1-10 (से .)

येशूने ख्रिस्त-उपचाराच्या आध्यात्मिक पायावर आपली मंडळी स्थापन केली आणि आपले कार्य चालू ठेवले. त्याने आपल्या अनुयायांना शिकवले की त्याच्या धर्मात एक दैवी तत्त्व आहे, जे चुकीच्या कल्पना दूर करेल आणि आजारी व पापी दोघांनाही बरे करेल. त्याने देवापासून वेगळी अशी कोणतीही बुद्धी, कृती किंवा जीवन असल्याचा दावा केला नाही. यामुळे त्याच्यावर आलेल्या छळाला न जुमानता, त्याने आपल्या दैवी शक्तीचा उपयोग करून माणसांना शारीरिक आणि आध्यात्मिक दोन्ही प्रकारे वाचवले.

तेव्हाही आणि आताही प्रश्न हाच होता की, येशूने आजारी लोकांना कसे बरे केले? या प्रश्नाचे त्याचे उत्तर जगाने नाकारले.

3. 315: 3-20

आमच्या गुरुंचे ते वचन, "मी आणि माझा पिता एक आहोत," याने त्यांना रब्बींच्या पांडित्यपूर्ण धर्मशास्त्रापासून वेगळे केले. ईश्वराविषयीची त्यांची अधिक चांगली समज त्यांच्यासाठी एक चपराक होती. त्यांना केवळ एकाच मनाची जाणीव होती आणि त्यांनी इतर कोणत्याही मनावर दावा केला नाही. त्यांना माहित होते की 'अहं' हे शरीर नसून मन आहे आणि जड वस्तू, पाप व दुष्टता हे मन नाहीत; आणि या दिव्य विज्ञानाच्या त्यांच्या समजुतीमुळे त्यांच्यावर त्या काळातील शाप ओढवला गेला.

लोकांच्या विरोधी आणि खोट्या दृष्टिकोनांनी ख्रिस्ताचे देवाबरोबरचे पुत्रत्व त्यांच्या जाणिवेपासून लपवून ठेवले होते. ते त्याचे आध्यात्मिक अस्तित्व ओळखू शकले नाहीत. त्यांची शारीरिक मने त्याच्याशी वैरभाव ठेवत होती. ख्रिस्त येशूने सादर केलेल्या देवाच्या आध्यात्मिक कल्पनेऐवजी, त्यांचे विचार प्राणघातक चुकीने भरलेले होते. पापामुळे आपण देवाच्या प्रतिरूपाला दृष्टीआड करतो, जे सत्याच्या आध्यात्मिक जाणिवेला अंधुक करते; आणि जेव्हा आपण पापावर विजय मिळवतो आणि मनुष्याचा वारसा, म्हणजेच देवाच्या पुत्रांचे स्वातंत्र्य, सिद्ध करतो, तेव्हाच आपल्याला या प्रतिरूपाची जाणीव होते.

4. 273: 24-28

भौतिक नियमांच्या थेट विरोधात जाऊन येशू लाटांवर चालले, त्यांनी जनसमुदायाला भोजन दिले, आजारी लोकांना बरे केले आणि मृतांना जिवंत केले. त्यांची कृत्ये ही विज्ञानाची सिद्धता होती, ज्यांनी भौतिक इंद्रिये किंवा नियमांच्या खोट्या दाव्यांवर मात केली.

5. 26: 10-18

ख्रिस्त हा तो आत्मा होता, ज्याचा उल्लेख येशूने स्वतःच्या विधानांत केला होता: "मीच मार्ग, सत्य आणि जीवन आहे;" "मी आणि माझा पिता एक आहोत." हा ख्रिस्त, किंवा मनुष्य येशूचे देवत्व, हे त्याचे दैवी स्वरूप, त्याला प्रेरणा देणारी ईश्वरभक्ती होती. दैवी सत्य, जीवन आणि प्रेमाने येशूला पाप, आजारपण आणि मृत्यूवर अधिकार दिला. त्याचे ध्येय स्वर्गीय अस्तित्वाचे विज्ञान प्रकट करणे, देव काय आहे आणि तो मनुष्यासाठी काय करतो हे सिद्ध करणे हे होते.

6. 337: 7-10

खऱ्या सुखासाठी, मनुष्याने त्याच्या तत्त्वाशी, म्हणजेच दिव्य प्रेमाशी, सुसंवाद साधला पाहिजे; पुत्राने पित्याशी एकरूप आणि ख्रिस्ताशी अनुरूप असले पाहिजे.

7. 40: 25-7

आमचे स्वर्गीय पिता, दिव्य प्रेम, अशी मागणी करतात की सर्व मनुष्यांनी केवळ त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाची उपासना न करता, आपल्या स्वामी आणि त्यांच्या प्रेषितांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करावे. ही खेदाची गोष्ट आहे की 'दैवी सेवा' या शब्दाचा अर्थ दैनंदिन कृतींऐवजी सार्वजनिक उपासना असा सर्रासपणे घेतला जातो.

ख्रिस्ती धर्माचे स्वरूप शांततापूर्ण आणि आशीर्वादित आहे, परंतु त्याच्या राज्यात प्रवेश करण्यासाठी, आशेचा नांगर भौतिकतेच्या पडद्यापलीकडे त्या शेकिनामध्ये टाकला पाहिजे, ज्यात येशू आपल्या आधी गेला आहे; आणि ही भौतिकतेच्या पलीकडील प्रगती नीतिमानांच्या आनंदातून आणि विजयातून, तसेच त्यांच्या दुःखातून आणि क्लेशातूनही झाली पाहिजे. आपल्या गुरूप्रमाणे, आपणही भौतिक जाणिवेतून बाहेर पडून अस्तित्वाच्या आध्यात्मिक जाणिवेत प्रवेश केला पाहिजे.

8. 19: 17-28

पश्चात्तापाची आणि दुःखाची प्रत्येक वेदना, सुधारणेसाठीचा प्रत्येक प्रयत्न, प्रत्येक चांगला विचार आणि कृती, आपल्याला येशूने पापांसाठी केलेल्या प्रायश्चित्ताला समजून घेण्यास आणि त्याची परिणामकारकता वाढविण्यात मदत करेल; परंतु जर पापी व्यक्ती प्रार्थना आणि पश्चात्ताप करत राहिली, पाप करत राहिली आणि दुःखी होत राहिली, तर प्रायश्चित्तामध्ये—म्हणजेच देवाशी एकरूप होण्यामध्ये—त्याचा वाटा नगण्य असतो, कारण त्याच्यामध्ये व्यावहारिक पश्चात्तापाचा अभाव असतो, जो हृदयाला सुधारतो आणि मनुष्याला ज्ञानाच्या इच्छेनुसार वागण्यास सक्षम करतो. जे आपल्या गुरूंच्या शिकवणी

आणि आचरणातील दैवी तत्त्व, किमान अंशतः तरी, प्रदर्शित करू शकत नाहीत, त्यांना देवामध्ये काहीही स्थान नाही. जरी देव चांगला असला तरी, जर आपण त्याच्या आज्ञाभंगामध्ये जगत असू, तर आपल्याला कोणतीही सुरक्षितता वाटू नये.

9. 38: 10-14, 18-20

येशू म्हणाला: "जे विश्वास ठेवतात, त्यांच्यामागे ही चिन्हे येतील; ... ते आजारी लोकांवर हात ठेवतील आणि ते बरे होतील." त्याच्यावर कोण विश्वास ठेवतो? तो आपल्या शिष्यांना उद्देशून बोलत होता, तरीही तो असे म्हणाला नाही की, "ही चिन्हे तुमच्यामागे येतील," तर तो त्यांना—"विश्वास ठेवणाऱ्यांना"—सर्व काळासाठी उद्देशून बोलत होता.... दुसऱ्या वेळी येशूने केवळ बारा शिष्यांसाठीच नव्हे, तर "त्यांच्या वचनाद्वारे" विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांसाठी प्रार्थना केली.

10. 496: 9 (आम्ही)-19

आपण सर्वांनी हे शिकले पाहिजे की जीवन हेच ईश्वर आहे. स्वतःला विचारा: मी असे जीवन जगत आहे का जे परम कल्याणाच्या जवळ जाते? मी सत्य आणि प्रेमाची आरोग्यदायी शक्ती प्रदर्शित करत आहे का? जर असे असेल, तर 'परिपूर्ण दिवसापर्यंत' मार्ग अधिक उज्वल होईल. ईश्वराचे आकलन माणसाला काय देते, हे तुमची फळे सिद्ध करतील. हा विचार सतत मनात ठेवा, की ती आध्यात्मिक कल्पना, पवित्र आत्मा आणि ख्रिस्त, तुम्हाला, सर्व खऱ्या अस्तित्वाच्या मुळाशी, अधिष्ठाता आणि त्याला व्यापून टाकणाऱ्या, प्रेम या दिव्य तत्त्वावर आधारित, आरोग्यप्राप्तीचा नियम वैज्ञानिक निश्चिततेने प्रदर्शित करण्यास सक्षम करते.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरूद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6